

שו"ת הר צבי יו"ד סימן רכג ד"ה ולענ"ד יש

מהות הגיור של וולד במעני אמו, ומתי חל גיור זה.

ולענ"ד יש לדון בה טובא, ואם לדין יש תשובה, דיש לחלק בין בת לבן דאינם שוים בנחלה זו. ובבן גופא יש לדון דנפ"מ בין נולד מהול או לא, וכאשר אבאר בהקדם דהך סברא שהזכיר הרב מעשה חייא דבנולד בקדושה יש לו שאר אם וחשוב בנה ממש לכ"ד, דין זה תלוי רק בהניח ליסוד קיים דגיורת שנתגיירה בעודה מעוברת חל הגירות גם על העובר בעודו במעני אמו, דכיון דכבר קודם שיצא לאויר העולם כבר נכנס לקדושת ישראל ובשעת לידתו הוא וכן אמו ישראלים הם לכל דבר, בזה צדקו יחדיו דברי הרב מעשה חייא דהיא אמו לכל דבר, אבל אם היה הדין נותן דגירות הבן לא נגמר עדיין במעני אמו ודוקא לאחר שנימול נכנס לקדושת ישראל כדין שאר גרים דעלמא דאינם נכנסים לקדושת ישראל אלא במילה וטבילה, בזה פשוט לאידך גיסא דגם בו אמרינן דהוי כקטן שנולד, כמו שאר גר דעלמא שנתגייר לאחר שנולד, עם אמו, כיון דהוא לגבי נפשו לא חשוב כנולד בשעת לידתו שלא בשעת מילה ולמה יגרע משאר גר דעלמא דאינו יורש את אמו.